

TÍÐINDI

Nú verður nógv strangari at keypa byrsu í Føroyum

VÁPNALÓG Nú sleppur ongin longur at skjóta fugl ella haru uttan fyrst at hava verið á skeið í skjóting, og uttan at hava fingið vápnaloyvi frá fútanum

Áki Bertholdsen

Tíðin, tá ið hesin bara kundi fara valsandi inn í ein handil at keypa sær eina byrsu, er skjótt farin.

Nú er ætlanin at herða føroysku vápnalógina munandi og tað merkir, at øll, sum keypa og brúka byrsu, skulu fyrst á skeið at læra seg at brúka byrsu.

Tá ið byrsuprógv ið er fingið til høldar, skulu tey eisini sækja fútan um eitt vápnaloyvi.

Tástaðni ber til at fara í handilin at ognar sær eina byrsu.

Óheppið

Kári P. Højgaard, landsstýrismaður í innlendismálum, staðfestir, at sum stóðan er nú, er bara ein treyt fyri at sleppa at keypa byrsu og hon er, at tú hevur fylt 18 ár.

Hann heldur, at hetta er óheppið, tá ið hugsað verður um, hvussu vandamikil byrsa eru.

Hann samanber tað við, at tað krevst serstakt loyvi til at koyra bil, krana og trukk og tey, sum ætla sær til sjós, sleppa ongan veg, fyrr enn tey hava verið á trygdarskeiði.

Tí ætla hann at leggja uppskot fyri Løgtingið í heyst um at herða føroysku vápnalógina, so at tey, sum keypa byrsu, skulu fyrst hava skeið í at brúka byrsu

og síðani skulu tey hava eitt serligt vápnaloyvi frá fútanum.

Og tað sama er galdandi fyri tey, sum longu eiga byrsu, tí tey sleppa heldur ikki at brúka hana, fyrr enn tey hava verið á skeið og fyrr enn vápnaloyvið frá fútanum eru fingin til høldar.

Hinvegin verður framvegis ólógligt at ognar sær riflu og onnur skotvápn

Til tað krevst eitt serstakt loyvi frá fútanum og tað eru næstan bara alarar, sum fáa tað við tí endamálið at verja aliringarnar fyri kópi.

Hesar nýggju reglurnar fáa onga ávirkan á ta stóðuna.

Herdu reglurnar eru heldur ikki galdandi fyri luftbyrsur, fjarðabyrsur og byrsur sum verða brúktar í samband við slakt.

Ástøði og skjóting

Kári P. Højgaard sigur, at skeiðið, sum krevst skal vara í minst átta tímar og skal vera býtt sundur í ein ástøðiligan part og ein verkligan part.

Tann ástøðiligi parturin skal vara í minst seks tímar og tann verkligi parturin skal vara í minst tveir tímar.

Landsstýrismaðurin sigur, at tað verður privata vinnan, sum skal bjóða byrsuskeið, men tað kann eisini hugsast, at kvøldskúlin fer at bjóða slík skeið.

Annars skal sjálv skjótiroyndin vera á skjótibreyt.

Enn er ikki avgjørt, hvussu dýrt skeiðið verður, men tað verður tann, sum fer á skeið, sum skal rinda kostnaðin.

Í ástøðiliga partinum skal dentur leggjast á at brúka byrsuna trygt. Tey, sum eru á skeiði, skulu eisini læra um byrsur og lóður og hvussu tey verða goymd trygt. Somuleiðis skulu tey læra um rætta fjarstøðu til málið, skotið verður eftir, og um tey brek, byrsur kunnu hava og.

Í skjótiroyndini skulu tey, sum eru á skeiði, sleppa at royna seg sum mest við sjálvum vápninum.

Í skjótiroyndini skal havast í huga í, at í Føroyum verður byrsa mest brúkt til at skjóta fugl og haru við.

Kann nokta vápnaloyvi

Tá ið prógv ið er fingið til høldar, verður eisini neyðugt at sækja fútan um eitt vápnaloyvi.

Men hevur fútin avgerandi orsök til at halda, at umsøkjari verður til ampa og vanda fyri seg og onnur, kann hann nokta fyri at ganga umsóknini á møti.

Talan kann vera um fólk, sum hava framt so grov revsibrot, tey eru ikki skikkað at eiga vápn.

Í hesum føri kann talan vera um, at umsøkjari hevur framt grovan harðskap, hevur hótt fólk, ella, forfylgt fólk.

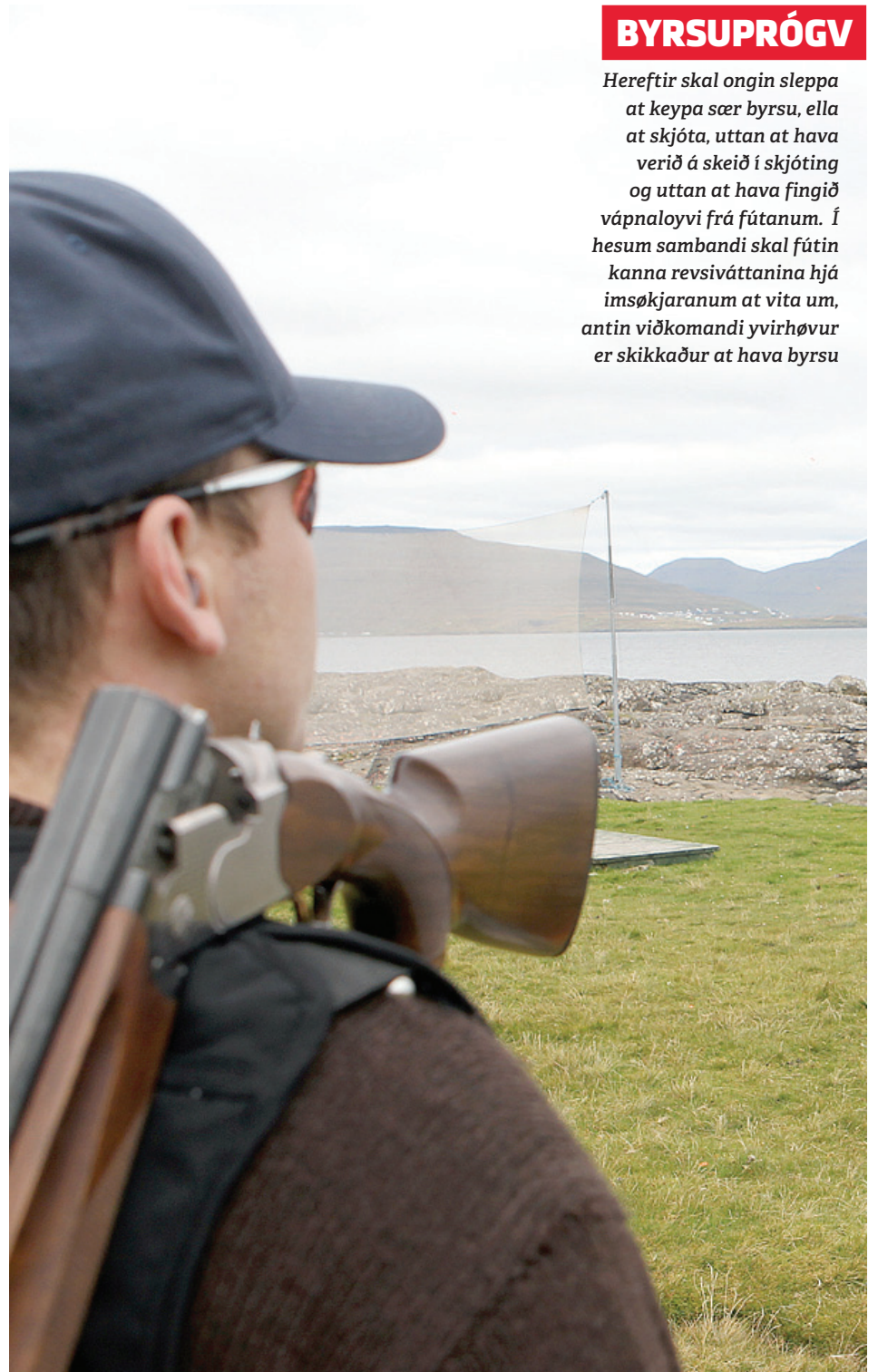
Talan kann eisini vera um aðrar persónvandamiklar brotsgerðir, sum tað eitur.

Sostatt skal fútin kanna revsiváttanina hjá teimum, sum sækja um vápnaloyvi.

Fútin kann eisini noktað at geva vápnaloyvi har umsøkjari hevur sálarligar trupulleikar.

Kári P. Højgaard sigur eisini, at fyri at halda vitanina og royndirnar við líka, er neyðugt at vápnaprógvið verður endurnýggjað fimta hvørt ár ella so.

Somuleiðis skal vápnaloyvið endurnýggjast fimta hvørt ár, so at fútin kann meta um, antin nakrar broyt-

BYRSUPRÓGV

Hereftir skal ongin sleppa at keypa sær byrsu, ella at skjóta, uttan at hava verið á skeið í skjóting og uttan at hava fingið vápnaloyvi frá fútanum. Í hesum sambandi skal fútin kanna revsiváttanina hjá umsøkjaranum at vita um, antin viðkomandi yvirhøvur er skikkaður at hava byrsu

» **Tey, ið longu eiga byrsu, tá ið lógin kemur í gildi seinni í ár, fáa eina skiftistíð á eitt ella tvey ár at fáa sær vápnapróg og vápnaloyvi til høldar.**

ingar eru hendar, og sum hava havt við sær, at umsøkjari ikki longur er skikkaður at hava byrsu.

Annars kann fútin altíð taka eitt vápnaloyvið aftur, tá ið umstøður stinga seg upp, sum føra við sær, at viðkomandi ikki longur er skikkaður at eiga byrsu.

Tá ið vápnaprógvið skal endurnýggjast, er skeiðið ikki meiri enn helvtin av tí upprunaliga skeiðinum, ella í mesta lagi fyra tímar.

Eitt ella tvey ár

Kári P. Højgaard sigur, at tey, ið longu eiga byrsu, tá ið lógin kemur í gildi seinni í ár, fáa eina skiftistíð á eitt ella tvey ár at fáa sær vápnapróg og vápnaloyvi til høldar.

Í hesum tíðarskeiði kunnu tey fáa eitt fyrbils vápnaloyvi, sum gevur teimum loyvi til at brúka byrsurnar, tey longu eiga.

Men tey sleppa ikki at keypa nýggja byrsu.

Tey, ið eiga byrsu, sum tey

ikki brúka, sleppa frá at fáa sær skeið ella vápnaloyvi, men afturímóti hava tey so heldur ikki loyvi at brúka byrsuna, tí vilja tey skjóta, mugu tey fáa prógv og váttan í hús. Tey sleppa heldur ikki at keypa tey sær nýggja byrsu.

Tey kunnu heldur ikki lata byrsuna frá sær, uttan at móttakari hevur tryggjað sær bæði prógv og loyvi.